

causa prælationis, successione, vel consecrationis, aut cuiusvis alterius tituli particularis, cum tunc reputetur tanquam tertius, & extranea persona; nec exinde oritur ulla repugnancia, quod dominus directus universalis dicatur subfeudatarius proprii feudatarii, ut notant Claper, *quæst. caus. 105. sub n. 27. Peguer. dec. 198.*

Parum demum Paternentibus profuit alia defensione præsumiri, ostendendo quæplura instrumenta concessionum ab ipsis factarum sine Camera consensu, & non solum eum receptione laudemii, sed & cum expressione, quod bona erant majori Signoria distraherentium obnoxia. Et enim prævaluerunt apud Dominos Camera responsiones, innixæ super eo, quod concessiones fuerunt ferè omnes exceptæ ad formam initarum transactionum, quarum vigore verita non erat Paternentibus infra præfixam summam libera alienatio; & si qua fuerunt gesta cum laudemiorum solutione extra limites conventionum, aut dignoscuntur revocata, aut tanquam æquivoce non destruant probationem universalis domini, tot aliis univocis demonstrationibus, ac ex facto ipso Paternentium confirmatam; cum absolutum in iure sit non sufficere solam enunciationem in contractibus factam, quod bona sint libera, ad subrahendum onus eisdem infixum, ut de bonis fideicommissi subiectis, & alienatis tanquam liberis, firmiter tenuit Rota in Rom. fideicom. de Avila 16. Junii 1692. *f. Et altera, cor. bo. me. Emerix, ac 1. Martii 1694. f. Fin. in fin. cor. R. P. D. Muto, & in Rom. fideicom. de Incononatis 16. Maii 1695. f. Nulla sequidem in fin. cor. eodem bo. me. Emerix.*

Nec ulla adest implicancia, quod dd. Cives, & incolæ quandoque exegerint laudemiam in alienationibus factis ab eorum subemphyteutis; nam ut superius observatum fuit, licebat, & licet Comitatenibus, servata forma bullæ *Tegimonio*, dare ad novum accipitum, seu emphyteusum eorum bona franca, & libera, sibi que ipsis reservare jura laudemiorum solvenda ab eorum subemphyteutis, quod tamen nihil præjudicat domino directo universali, ac Superiori penes Cameram residenti, cum in prædictam iuris dispositionem, seu usum consuetudinatio, quando subemphyteuta alienat bona in subemphyteusum recepta, non debeat laudemium domino directo particulari, ac immediato, Chaffen, *ad consuet. Burgund. rub. 2. f. verif. sed casus, Gam. decis. Lusitan. 244. num. 7.* Ideoque ex hac laudemiorum solutione, quandoque facta ad favorem dominorum particularium,

non destruitur jus directitatis domini superioris, ac universalis penes Cameram residentis, quinimo magis comprobatur, non solum quia huiusmodi solutio fuit facta ad formam, & in executionem bullæ *Tegimonio*, verum etiam quia quando Comitatenes alienaverunt eorum directa Domina particularia, sibi competenta, cum eorum subemphyteutis, solverint laudemiam Camera domino universali, ex quo induci certissimum modum probationis domini universalis, firmat Ludov. Bell. *cit. conf. 211. n. 7. §. 4.*

Quemadmodum etiam expressio majoris Signoriæ nihil operatur, utpotè facta habito respectu ad subemphyteutam, contra quem nulli dubium est, concedentem habere dominium directum, dum non implicat cum variis relationibus dari diversa dominia per gradus superioritatis, & inferioritatis, distincta tamen, & diminuta, ut tenuit Menoch, *conf. 226. num. 79. & segg. Surd. decis. 288. nu. 1. seg. & ita se explicarunt Paternentes; nam facta alienatione directorum dominorum particularium sub expressione, quod erant eorum majori Signoriæ subiecta, adhuc petierunt consensum ab officialibus Camere, & eisdem laudemiam perolverunt, ut constitit ex pluribus instrumentis datis in Summ. Camera num. 4. sub lit. E. quo fit, ex confessione eorundem Paternentium, rem esse in claris, vocabulum majoris Signoriæ in dd. Instrumentis expressum, nil aliud importare, quam dominium directum particulare, seu subalternum, respectu fororum subemphyteutarum.*

Examinatis itaque ad satietatem omnibus hinc inde ductis DD. censuerunt, constare de universali directo dominio Camere factis comprobato: Tum ex antiquis, & generalibus transactionibus universum Comitatum comprehendentibus, ac etiam ex particularibus individualiter universitatem de Paterno respicientibus: Ex factis versuta sententia longe supra duo secula promulgata: Ex tot edictis generalibus, & particularibus in executionem demandatis: Ex innumeris investituris, & solutionibus laudemiorum, intra spatium trium seculorum factis: Ex confessionibus sæpius à Paternentibus in actu proportionato emissis: Ex antiquis inventariis sub archa custodia asservatis: Ex tot DD. auctoritatibus, & Magistratum totius Comitatus testimoniis: Ex prudentium responsis: Et demum ex usu, & consuetudine rationis continente, que cum diu, & per plurimos 84 annos observata fuit, minime sunt mutanda, *h. minime 23. & l. sed, C. de 35. ff. de legibus.*

Et ita resolutum fuit, utraque parte audita &c.

MANTISSA DECISIONUM SACRÆ ROTÆ ROMANÆ,

ad Librum Secundum

THEATRI VERITATIS & JUSTITIÆ, CARDINALIS DE LUCA

Qui est

DE REGALIBUS,

Hoc est

DE OFFICIIS VENALIBUS, LOCIS MONTIUM, &c.
Aliisque Juribus ad materiam Juris prohibendi pertinentibus &c.

ARGUMENTA DECISIONUM DE REGALIBUS, &c.

DECISIO I. *Cavallicen. Transactionis.*

Transactionis obligatio Camerali vallata habet executionem paratam, nisi sit evidenter nulla, vel enormiter læva: illius inobservantia ab impugnannte cum necessariis requisitis probanda est, ad eum non sufficiat defectus adimplementis ex parte alterius ex transigentibus, cum ad eum observantiam cogi possit. Obligatio per subditos suscepta molendi in molendinis Baronis non lædit Ecclesiasticam libertatem, etiam si personæ Ecclesiasticæ prius molendina ab ipsomet Barone emerint, cum huiusmodi obligatio non proveniat ex aliqua vi coactiva, sed ex mera transigentium voluntate eundi potius ad molendum unius, quam alterius.

DECISIO II. *Cavallicen. Furni super bono iure.*

Licet Baro nequeat prohibere Ecclesiasticis constructionem furnorum, præsertim pro eorum usus: potest tamen suis vassallis prohibere, ne in dictis furnis panes coquant, quando præfati vassalli se obligarunt ad furnum Baronis accedere, cum illa voluntaria obligatio eundi potius ad unum furnum, quam ad alium, libertati Ecclesiasticæ non præjudicat.

DECISIO III. *Cavallicen. Bannalitatit Furni super mantentione.*

Baro potest subditis prohibere, ne furnos construant, & illic panes coquant, si ipsius favore concurrat titulus expressus privilegii, & conventionis, vel tacitus proveniens ex immemorabili præscriptione, aut possessione, cum admixta vassallorum prohibitione, & subsecuta eorum acquiescentia: ita ut exinde competat Baroni quasi possessio juris cogendi vassallos ad furnandum in suo furno privativè quoad alios. Transactionis per testes de auditu in antiquis probari potest, maxime si ad sint conjectura, & adminicula, & que sint ista adminicula ad effectum cogendi vassallos ad furnos Baronis accedere, late hic discutitur.

DECISIO IV. *Cavallicen. Bannalitatit Furni super mantentione.*

Idem est argumentum antecedentis decisionis super mantentione emanate.

DECISIO V. *Cavallicen. Bannalitatit Furni.*

Argumentum in antecedentibus decisionibus reperitur.

DECISIO VI. *Romana Officii.*

Conservatores urbis certo tempore residentes prorogare, & extendere non possunt officia à vita unius in personam

alterius, in præjudicium conservatorum successorum.

DECISIO VII. *Romana Officii Aqua Felicit.*

In hac Magistrati decisione firmatur in alio casu simili idem, quod in proximè præcedenti Decisione fuit decisum, non posse scilicet per conservatores Urbis certo tempore residentes prorogari, & extendi officia à vita unius in personam alterius, in præjudicium conservatorum successorum. Et amplius in hac decisione firmatur quod extensio huiusmodi, etiam confirmata per Papam, non sortitur effectum, & quia confirmatio est in forma communi, & deest scientia specifica Papæ, quod conservatores non poterant facere extensionem.

DECISIO VIII. *Romana locorum montium.*

Ad loca Montium uti fideicommissaria non datur Immisio, si in litteris patentibus vinculum fideicommissi non legatur, etiam illud aliàs fuit cum mandato Iudicis decretum, firmo tamen remanente alio vinculo Evictionis, & acquirens loca montium liberè vel cum certo tantum vinculo à Principe mediante eius officiali, recognoscit in Dominum ipsum Principem, & non potest ab aliis super locis montium molestari, præcipue si prius idem Princeps deleverit vinculum fideicommissi. Versus pecuniarum retractatum ex locis montium venditorum cum licentia Principis, ad effectum extinguendi debita, quomodo probetur, & de illa nec de multiplo ordinato à Principe, quando creditor non debeat esse sollicitus.

DECISIO IX. *Romana Census.*

Creditor anterior avocet pecunias solutas posteriori cum obligatione de restituendo prioribus & posterioribus. Census extinguitur proportionaliter per receptionem bonorum in causam illius, loca montium cum vinculis evictionis, & de restituendo prioribus & posterioribus assistantur scuta 60. secus si loca montium fuerint ad instantiam creditorum liberata à vinculo fideicommissi per Principem, tunc enim à conceditoribus avocantur provalore intrinseco scutorum centum.

DECISIO X. *Romana Reintegrations.*

Reintegratio ad loca montium alienata cum falso mandato procuræ, datur: & quomodo locorum montium alienatorum possessio probetur ex litteris patentibus, & libris secretariæ montium.

Sententia contumacialis, si prolata sit in Iudicio criminali, etiam mediante probatione delicti, prædicat etiam in

